

ГЛАВА 28.

1 И като ся избавихъ, тогазь познахъ че "островъ тъ ся казуваше Малга.
 2 А варвари тѣ ^{тамоши} жители показахъ намъ голѣмо человѣколюбіе; защото ны прїяхъ венцица, и понеже валѣше дѣлъ.
 3 и студено бѣше, накладохъ огнь. И когато Павель сграмади много храстіе и го тури на огнь тъ, една ехидна излѣзе изъ топлини тѣ и залѣпи ся за ржакъ тѣ му.
 4 А варвари тѣ като видѣхъ змѣй тѣ какъ висѣше о ржакъ тѣ му, думахъ си помежду си: Извѣстно че тойзи человѣкъ е убийца, който ако и да ся избави отъ морето, Божіе то правосаждіе го не остави да е живъ. Но той тръсна змѣй тѣ въ огнь тъ, и "не пострада никое зло. А тѣ ся надѣяхъ че ще да отече, или внезапу да падне долу мъртвъ; но като очакувахъ много врѣме, и гледахъ че му не ставаше никое зло, промѣнихъ мысли и думахъ че е богъ. И около това мѣсто бѣхъ сгражданія та на най първый тѣ въ островъ тъ, име то му Поплій: той ны прїя и гощава ны приятелски три дни.
 8 А случи ся да е боленъ Попліевъ баща, и лѣжеше отъ треска и отъ дисентеріи; а Павель влѣзе при него, и като ся ^{въ}помоли Богу, възложи ржакъ на него, и го исцѣли. И тѣй това като станахъ, и други тѣ отъ островъ тъ, които имахъ нѣщо болесть,
 10 идѣхъ и исцѣлявахъ ся: Кointо и съ много почети си почетохъ, и на вторынаніе то ни снабдихъ и съ потрѣбни тѣ.
 11 И слѣдъ три мѣсѣци отпивахъ съ единъ Александрийскъ корабъ, ^{що бѣше} съ зnamя на Дюоскури, и който бѣ прѣзимувалъ въ тойзи островъ. И като стигнахъ въ Сиракусы, прѣѣдѣхъ мѣри три дни. И отъ тамо все край брѣгъ тѣ, стигнахъ мѣри въ Ригіа, и слѣдъ единъ денъ като повѣя югъ тѣ, на вторын тѣ денъ дойдохъ мѣри въ Потіоли; дѣто намѣрихъ братія, които ны умолихъ да прѣѣдимъ у тѣхъ седми дена, и така дойдохъ мѣри
 15 Римъ. И отъ тамо братія като чухъ за нась, излѣзохъ до Апілево то тѣржище и до Три тѣ Кърчмы да ны посрѣдниятъ; и Павель като видѣ тѣа братія, благодари Бога, и ободри ся.
 16 А когато дойдохъ мѣри въ Римъ, стотникъ прѣѣдаде окованія тѣ на войводъ тѣ; а ^{въ} Павла ся дозволи да живѣе особно

17 съ воинъ тѣ който го вардѣше. И слѣдъ три дни свыка Павель по първи тѣ отъ Іудеи тѣ, и като ся събрахъ казуваше имъ: Мажже братіе, "азъ безъ да съмъ сториъл нищо противъ народъ тѣ, или противъ отечески тѣ обычи, вързанъ отъ Іерусалимъ ^ипрѣдаохъ мя въ ржакъ тѣ 18 на Римляни тѣ; Които "като мя испытахъ, щѣхъ да мя пуснѣть, защото ни една винъ за смърть нѣмаше въ мене;
 19 Но понеже Іудеи тѣ ся противъхъ, "при-
нудихъ ся да ся отнесъ до Кесаря; а не че имахъ да обвиня въ нѣщо народъ тѣ 20 си. И тѣй по таїк причинѣ вы призвахъ, да вы видѣхъ и да ^{въ} поговориъ; защото "зарадъ надежда тѣ на Израїля имамъ 21 на себе си тѣзи "вериги. А тѣ му рекохъ: Ниро нито писма смы получили отъ Іудеи за тебе, нито нѣкое отъ братія та е дошелъ да *ни* извѣсти, или да *ни* каже 22 нѣщо зло за тебе. Но желаемъ да чуемъ отъ тебе твоето мнѣніе; защото е извѣстно намъ, че за тѣзи ереси на ^{въ}сѧкъдѣ 23 противно ся говори. И като му опрѣдѣлихъ день, дойдохъ при него въ гостилини тѣ мнозина, ^{"на} които изложи съсъ свидѣтелства царство то Божие, и отъ сутринъ тѣ до вечеръ тѣ увѣряваше гы за Иисуса, и ^{въ} рѣтъ закона Моисеевъ и отъ 24 пророци тѣ. И седни отъ тѣхъ ся увѣрявахъ на това което говорише, а други не 25 вѣрувахъ. И тѣ понеже бѣхъ несогласни помежду си, отхождахъ си, като имъ рече Павель единъ рѣчъ: Добре е рекль Духъ Святъ на бащи тѣ ни чрѣзъ пророка 26 Исаїя, Когато е рекль: "Иди и кажи на тойзи народъ: Слухомъ ще чуете, и нѣма да разумѣете; и съ очи ще гледате, 27 и нѣма да видите; Защото задебелъ сърдце то на тѣзи людѣ, и съ уши тѣ си тежко чуїхъ, и очи тѣ си склонихъ, да не бы съ очи да видягъ, и съ уши да чуїхъ, и съ сърдце да разумѣхъ, и ся обрѣнѣтъ та гы исцѣлѣ." И тѣй да знаете че спасеніе то Божие ^{уна} изѣчици тѣ ся 29 проповѣди; тѣ и ще чуїхъ. И това като рече, отидахъ си Іудеи тѣ съ голѣмо прѣпираніе помежду си.
 30 А Павель останъ цѣлъ двѣ години въ особынѣ подъ наемъ кѣщъ, и прѣимаше всички тѣ конто идѣхъ при него, Та проповѣдуваше царство то Божие, и получаваше невѣзбрани съсъ всяко дѣрзновеніе за Господа Иисуса Христа.

^а Гл. 27; 26^б Рим. 1; 14. 1 Кор. 14; 11. Кол. 3; 11.^с Мар. 16; 18. Лук. 10; 19.^д Гл. 14; 11.^е Іак. 5; 14, 15.^ж Мар. 6; 5; 7; 32, 16; 18.^з Лук. 4; 49. Гл. 19; 11, 12.^и 1 Кор. 12; 9, 28.^ж Мат. 15; 6, 1 Тим. 5; 17.^з Гл. 24; 25, 27; 3.^и Гл. 21; 12, 13, 25; 8.^и Гл. 21; 33.^ж Гл. 22; 24, 24; 10, 25; 8,^з 26; 31.^и Гл. 25; 11.^ж Гл. 26; 6, 7.^и Гл. 26; 29. Евс. 3; 1, 4;

1, 6; 20, 2 Там. 1; 16, 2;

9. Филип. 10, 13.

^о Лук. 2; 34. Гл. 24; 5, 14.

1 Пет. 2; 12, 4; 14.

п Лук. 24; 27. Гл. 17; 3, 19; 8.

^р Винъ Гл. 26; 6, 22.^с Гл. 14; 4, 17; 4, 19; 9.^т Иса. 6; 9. Іер. 5; 21, 1es.

12, 2. Мат. 13; 14, 15. Мар.

4; 12. Лук. 8; 10. Іоан. 12;

40 Рим. 11; 8.

^у Мар. 21; 41, 43. Гл. 13;

46; 47, 18; 6, 22; 21, 26;

17, 18 Рим. 11; 11.

^ф Гл. 4; 31. Евс. 6; 19.